

0930 – 30. september

Han gjør ikke med oss etter våre synder, og gjengjelder oss ikke etter våre misgjerninger. Sal 103: 10.

Disse ordene er fulle av nåde og trøst. Og de er så tydelige at en aldri kan fryde seg nok over dette, aldri kan lovprise og takke, aldri av hjertet ta dette inn over oss nok.

Først og fremst har vi her hele evangeliets innhold om at Gud ikke gjør med oss etter våre synder, men etter sin Sønns fullbrakte verk. Herren har én gang gjort med én etter våre synder, og gjengjeldt på ham etter våre misgjerninger. For «ham som ikke kjente til synd, har Gud gjort til synd for oss».

«Sannelig, det er våre sykdommer han tok på seg, det er våre smerter han bar. Herren kastet alle våre synder på ham. Han er såret for våre overtredelser, han er knust for våre misgjerninger». For «Gud var i Kristus og forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem overtredelsene deres».

Her er grunnen til at han ikke gjør med oss etter våre synder. Og derfor ser vi hvordan de største syndere får nåde, mens de mest hellige i gjerninger er blitt fordømt.

Men det er samtidig klart at det er visse mennesker Herren vil forholde seg til etter deres synder. Det står i Rom 4: 4: «Den som holder seg til gjerninger, får ikke lønnen av nåde, men som fortjeneste». Det vil si at de skal få etter som de har fortjent. Fordi det var slik de ville ha det, og dermed ikke i sannhet opphøyet Sønneren. «Men den som ikke holder seg til gjerninger, men tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, ham blir hans tro tilregnet som rettferdighet».

Kort sagt: At Gud ikke gjør med oss etter våre synder, er hele evangeliets innhold. Men fremdeles sitter denne smitten uutslettelig fast i alle mennesker, selv i Guds barn; at Gud bare er nådig mot oss i den grad vi selv har levd et rett kristent liv. Og er mindre nådig mot oss når vi har falt og syndet.

Men var det slik, da kom rettferdigheten virkelig av gjerningene, og da er Kristus død forgjeves. «Er det av nåde, da er det ikke lenger av gjerninger. Ellers er nåden ikke lenger nåde! Men hvis det er av gjerninger, er det ikke lenger nåde. Ellers er heller ikke gjerningen lenger noen gjerning».

Men se nå videre i Salme 103 hvor veldig denne tilregnede rettferdigheten er. Å, for noen herlige ord: «Så høyt som himmelen er over jorden, så stor er hans nåde mot dem som frykter ham». Måtte hver eneste kristen skrive disse herlige ordene dypt inn i sitt hjerte, dette veldig bildet Herrens Ånd selv bruker! Da vil det skape et himmelsk Paradis i hvert enkelt hjerte.

Tenk: «Så høyt som himmelen er over jorden» – noe intet menneskelig øye kan beregne. Og likevel står det her at like stor er hans nåde mot dem som frykter ham.

Nå er himmelen så høyt over jorden at ikke en eneste av alle de ujevnheterne som finnes på jorden, vil være synlig på den avstanden. For oss her nede er det derimot selvsagt stor avstand mellom dalbunnen og de største fjelltoppene. Vi ser de store ujevnheterne på jorden. Men vær sikker på at ingen fjelltopp når opp til himmelen, så den får laget noen ujevnheter der.

På samme måte er det med syndene og nåden. For oss tårner ofte syndene seg opp til store fjelltopper. Men Guds nåde er så stor over dem som himmelen er høyt over jorden. Slik at syndene våre ikke har mulighet for å lage den minste ujevnhet i nåden.

Og tenk: Skulle syndene kunne gjøre noen ujevnhet i nåden, slik at vi hadde Guds nåde når vi hadde gjort gode gjerninger, men ikke hadde samme nåden når vi hadde gjort noe som var galt. Da kom jo rettferdigheten virkelig av gjerninger. Og alt evangeliet lærer om forsoningen og nåden hadde vært falskt.

Kjenner du ikke hvordan både fornuft og følelser rygger tilbake overfor denne tanken?

Hva så med Kristus, som sier om de skrøpelige disiplene: «Dere er alt rene», og «helt rene». Og Paulus, som sier: «Er det av nåde, da er det ikke av gjerninger». Og David, som sier her at nåden er så stor over oss som himmelen er høyt over jorden. Da måtte de alle være dårer og løgnere!

Så dypt sitter denne smitten i oss; dette at nåden må avhenge av gjerningene.

Men den som skal kunne stå fast i en slik troens kamp, må skrive Den Hellige Ånds ord dypt inn i hjertet, og virkelig be Gud alvorlig om troens Ånd.